

πεν εἰς τὸ οὖς του πολὺ σιγά, μὲ φωνὴν θωπευτικωτάτην, ἐν ἣ διαφαίνεται καὶ ἡ ὁρμέφυτος ἀγάπη τοῦ πάππου πρὸς τὸ μικρὸν παιδίον, ὅπερ ἀκόμη δὲν ἐγνώριζε :

— Λοιπὸν θὰ φθάσῃ αὐρίον ;

— Ναί.

— Εἰς Φονταϊνεβλώ ;

— Εἰς Φονταϊνεβλώ.

— Ἐπιμένεις διὰ τὸ Φονταϊνεβλώ ;... Δὲν νομίζεις ὅτι θὰ εὐρίσκητο καλλίτερα εἰς τὴν οἰκίαν μας ;

— Οἱ Δεβραὶ θὰ φροντίζουσι περὶ αὐτῆς ἀκαταπύστως . . . Θὰ εἶνε καλλίτερα ἐκεῖ . . . Ἐπειτα, ἀργότερα . . .

— Ἐστὼ λοιπὸν ! . . . Ἀλλὰ εἰξεύρεις ; . . . Ἐγὼ δὲν γνωρίζω καθόλου σχεδὸν τὴν κόρην σου ! . . .

Ὁ Ροβέρτος ἔδωσε τὸ δελτίον τῆς παραλαβῆς πρὸς τὸν θεράποντα, εἶτα σφίγγων πάσῃ δυνάμει τὴν χεῖρα τοῦ πατρὸς του, ὅτε ἀπέμεινεν μόνος :

— Θέλετε νὰ τὴν ἰδῆτε ;

— Καὶ νὰ τὴν ἀσπασθῶ μάλιστα ! *Αἱ δὲν εἶνε αὐτὴ ὡσάν τὴν κυρίαν μητέρα τῆς ! . . . Αὐτὴ ἀνῆκει εἰς τὴν οἰκογένειάν μας !

Ἐστράφη ἀκουσίως πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς μαρκησίας, αὐστηρᾶς ἐν τῇ ἀκκμπτῶ αὐτῆς σοβαρᾶ στάσει καί :

— Θέλεις νὰ σοῦ εἰπῶ ; . . . προσέθηκεν. Ἡ μήτηρ σου . . . καί, ἡ μήτηρ σου . . . σὲ βεβαιῶ ὅτι θὰ ἐξῆται νὰ μεταβῇ καὶ αὐτὴ μαζί μου μέχρι Φονταϊνεβλώ, διὰ νὰ ἴδῃ τίνος θυοιάζει ἡ δεσποινὴς Κυπριανή !

(*Ἐπεται συνέχεια).

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ἐν Ἀσίᾳ ἔνθα ἤμασταν ἄλλοτε κράτη τεράστια τὸ μέγεθος καὶ τὸν πολιτισμὸν, ἐπικρατεῖ δὲ σήμερον πολλαχοῦ ζόφος καὶ βαρβαρότης, ἡ Ἰαπωνία, μετὰ τὴν Ἰνδικήν, παρέχει ἀπὸ τίνος τὸ θέαμα ὑγιαῦς, εὐκόσμου καὶ πεπολιτισμένης ἀσιατικῆς πολιτείας. Τὴν παρὰ τοῖς Ἰαπωνοῖς ἀνθούσαν διοικητικὴν, οικονομικὴν καὶ ἄλλην εὐταξίαν θὰ ἐξήλουσι ἴσως οὐκ ὀλίγα τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰαπωνίας, ἐχούσης ἑκτασίαν 382,416 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, σύγκριται ἐκ τεσσαράκοντα ὡς ἑγγίστα ἑκατομμυρίων πρὸς διατροφήν τοῦ ὑπερόχου τοῦτου πληθυσμοῦ ἀρκούσι κατὰ πρῶτον λόγον ἡ ὀρυζοφυτεία, καὶ κατὰ δεύτερον οἱ δημητριακοὶ καρποί, οὓς ἀφθόνως ἀποφέρει ἡ ἰαπωνικὴ γῆ· ὑφίσταται αὐτόθι προσέτι καὶ ἀνθηρὰ κτηνοτροφία, διότι τῶν μὲν βοῶν ὁ ἀριθμὸς ὑπολογίζεται εἰς 16 ἑκατομμύρια, τῶν δὲ ἵππων ὑ-

περβαίνει τὸ ἓν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον. Ἡ Ἰαπωνία εὐμοιρεῖ πρὸς τούτους πολλῶν καὶ πυκνῶν δασῶν, ὧν ἕνεκα περιέπει μετ' ἰδιαίτερας φροντίδος τὴν δασονομίαν, καὶ οὐκ ὀλίγων μεταλλείων, ἐξάγει δὲ καὶ τέιον, περὶ τὰ 20 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος. Τὸ σύστημα τῆς συγκοινωνίας εἶνε τελειότατα κατηρτισμένον· ἔχει ἀπείρους ἀμαξιτούς ὁδοὺς, τηλεγραφεῖα, σιδηροδρόμους, τραπέζας καὶ ἄλλα πιστωτικὰ ἰδρύματα καὶ ταχυδρομικὰ ταμιευτήρια, ἐν οἷς φυλάσσονται πολλὰ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων. Ὁ στρατὸς καὶ ὁ στόλος αὐτῆς (ἐκ διαφόρων ἀπαρτιζόμενος θωρηκτῶν) εἶνε συντεταγμένοι κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν μέθοδον. Ἐκτὸς τοῦ ἐν Τοκίῳ πανεπιστημίου, (ἐν ᾧ διδάσκουσιν 150 ἰαπωνοὶ καθηγηταὶ καὶ 12 ξένοι), κέκτηται ἡ Ἰαπωνία καὶ ἄλλας ἀξιοληλώτους σχολὰς· ἔχει ἀνωτέραν τινὰ προπαρασκευαστικὴν σχολὴν μετὰ 60 διδασκάλων, ἐν ἣ εἶνε ὑπόχρεοι νὰ προκαταρτίζονται ἐπὶ ὀρισμένα ἔτη ὅσοι ἐκ τῶν νέων, ἀποπερατώσαντες τὰς γυμνασιακὰς αὐτῶν σπουδὰς, θέλουσι νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Τὸ δὲ περίεργον, ἕκαστον ὑπουργεῖον συντηρεῖ δύο ἢ τρεῖς σχολὰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου ἐφορεῖ τῶν δύο σχολείων τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων, εἰς ἃ φοιτῶσι μόνον τὰ τέκνα τῶν εὐγενῶν· τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων συντηρεῖ 9 σχολὰς, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν τέσσαρας. Τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον ἔχει εἰδικὴν σχολὴν, ἐν ἣ διδάσκονται ἰαπωνιστὶ τὰ νομικά, τὸ ὑπουργεῖον τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἔχει μίαν δασονομικὴν σχολὴν καὶ δύο γεωργικὰς, ἐπὶ τέλους δὲ τὸ ἐπὶ τῆς συγκοινωνίας ὑπουργεῖον, μίαν ἐμπορικὴν καὶ δύο ἄλλας σχολὰς πρὸς ἐκπαίδευσιν τηλεγραφητῶν. Οὐχ ἥττον ἀξιοθαύμαστος εἶνε ἡ φιλομουσία καὶ φιλομάθεια τῶν Ἰαπωνῶν· ἡ νῦν φιλολογικὴ παραγωγή δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὴ· ἀλλὰ κατὰ τὸ 1885 ἐτυπώθησαν ἐν Ἰαπωνίᾳ, κατὰ τοὺς ἐπίσημους τῆς κυβερνήσεως πίνακας, 1812 πρωτότυπα πονήματα, 4683 συλλογαί, μὴ συμπεριλαμβανόμενων 454 μεταφράσεων καὶ 648 ἀνατυπώσεων. Ὅτι δὲ οἱ Ἰαπωνοὶ εἶνε λαὸς φιλόκκινος καὶ πρὸς τὴν δημοσιολογίαν ἐπιρρεπής, γίνεται φανερόν ἐκ τῶν κατ' ὄλην τὴν Ἰαπωνίαν ἐκδιδόμενων 321 ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων. Ἀνωτέρω εἶπομεν ὅτι τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα εἶνε ἐπὶ πᾶσι τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῖς ἀνεπτυγμένον. Οἱ Ἰαπωνοὶ, θέλοντες νὰ ἀποφύγῃσι τὸν σκόπελον τῆς ἡμιμαθείας, εἰς ἃν προσέκρουσαν ἄλλα ἐν Εὐρώπῃ ἀρτισύστατα κράτη, ὤρισαν καλῶς τὰς διαφόρους βαθμίδας, δι' ὧν δεῖον νὰ ἀποτελεῖται ἡ κλίμαξ τῆς κατωτέρας καὶ ἀνωτέρας παιδείας, ἐφρόντισαν δὲ μᾶλλον περὶ τῶν διαμέσων ἢ περὶ τῶν ἀνωτάτων βαθμίδων. Τὰ ἐν

Ἰαπωνία ἐκπαιδευτήρια εἶνε διηρημένα εἰς ἑπτὰ συμπλέγματα: 1) εἰς προκαταρκτικά δημοτικά σχολεῖα· 2) σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαίδευσως· 3) πανεπιστήμιον, πολυτεχνεῖον καὶ ἀνωτέραν στρατιωτικὴν σχολήν· 4) διδασκαλεῖα· 5) εἰδικὰ σχολεῖα· 1) ἀνώτερα παρθεναγωγεῖα· 7) διάφορα πειδευτήρια. Ἐν συνόλῳ ὑπάρχουσιν ἐν Ἰαπωνίᾳ 30,026 σχολεῖα παντὸς εἶδους καὶ μαθήματος, ἐκ τῶν τριακοντακισχιλίων δὲ τούτων σχολείων τὰ πλεῖστα (27,763) εἶνε προκαταρκτικά, εὐποροῦντα χρηστῶν καὶ ἐμπείρων διδασκάλων. Ὁ Ἰαπωνὸς μαθητὴν πρῶτον ἀκριβέστατα τὴν γλῶσσαν του, εἶτα δὲ φοιτᾷ εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπὶ σκοπῷ δαφιλιστέρας μαθήσεως. Παρ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν συμβαίνει ὅλως τὸ ἀντίστροφον· διότι ἐπὶ ἑκατὸν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ ὀγδοήκοντα τοῦλάχιστον χωλαίνουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον περὶ τὴν ὀρθογραφίαν, τὸ δὲ χεῖριστον, καὶ αὐτῶν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου οὐκ ὀλίγοι καταφωρῶνται ἐνίοτε ἀστοιχείωτι περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ἡ χρῆσις τοῦ γραμματόσημου ἐν τοῖς ταχυδρομείοις χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1839. Ἐκτοτε ἐγένοντο ἄλλεπάλληλοι μεταρρυθμίσεις, αἵτινες προήγαγον εἰς ἄκραν τελειότητα τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἐν ταῖς Εὐρωπαϊαῖς χώραις. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ δαπάνη πρὸς ἀποστολὴν ἐνὸς γράμματος δὲν ἦτο ἀσημαντος· ἀπλῆ ἐπιστολὴ ἀπὸ Λονδίνου εἰς Παρίσιος ἐπλήρωνε τέλος 2 φράγκα· ἀπὸ Λονδίνου εἰς Γιβραλτάρ φρ. 3,60· εἰς Αἴγυπτον 3,85· εἰς Ἀμερικὴν ἢ Καναδᾶν 5 φράγκα. Σήμερον εἰς οἰκονομικῶς χώραν τῆς ὑψηλίου, ἀρκεῖ νὰ συμπεριλαμβανέται αὕτη ἐν τῷ Διεθνείῳ Ταχυδρομικῷ Συνδέσμῳ, δύναται τις νὰ πέμψῃ ἐπιστολὴν πληρῶν τέλος 25 μόνον λεπτῶν.

Ἡ πρόοδος αὕτη ὀφείλεται εἰς τυχαῖον γεγονός, τὸ ὁποῖον, ἀγνωσόμενον ἴσως ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἀναγράφομεν ἐνταῦθα διὰ τὸ περιεργον αὐτοῦ.

Τῷ 1832 Ἀγγλος εὐπατριδῆς, διάσημος ἐπὶ εὐφυῖα κριτικὸς καὶ συγγραφεὺς ὁ Coleridge ἴστατο πρὸ τῆς θύρας μικροῦ ξενωνῶς τῆς Σκωτικῆς πόλεως Keswick ἀναμείνων τὴν ταχυδρομικὴν ἀμαξάν. Ἐνῶ ἔμενον ἐκεῖ, ἤλθεν ὁ διανομεὺς τοῦ ταχυδρομείου, καὶ ἐκάλεσεν ἐκ τῆς θύρας μίαν ὑπρέτριαν τοῦ ξενοδοχείου.

— Ἐχεις γράμμα, μίς, εἶπε πρὸς αὐτήν. Κάνει ἓνα σελλίνι.

Ἡ νεᾶνις ἔλαβε τὸ γράμμα, τὸ παρετήρησε, στρέφουσα καὶ ἐπαναστρέφουσα αὐτό. Μεθ' ὃ τὸ ἀπέδωκεν εἰς τὸν διανομέα λέγουσα ὅτι δὲν εἶχε νὰ πληρῶσῃ τόσον ποσόν.

Ὁ διανομεὺς, συνειθισμένος, φαίνεται, εἰς παρομοίας ἀρνήσεις, ἀπέθεσε τὸ γράμμα εἰς τὸν σάκκον του, καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του. Ὁ Coleridge ἐκάλεσεν αὐτόν.

— Νά, πάρε τὸ σελλίνι, καλληκάρι μου, καὶ δὸς τὸ γράμμα εἰς τὴν νεᾶν αὐτήν.

Ἡ ὑπρέτρια εὐχαρίστησε τὸν ταξειδιώτην διὰ τὴν συμπάθειάν του, ἀλλὰ προσέθηκε·

— Ἐξωδεύσατε εἰς μάτην τὰ χρήματά σας, κύριε· παρατηρήσατε· αὐτὸ τὸ γράμμα δὲν περιέχει μέσα οὔτε λέξιν γραμμην. Εἰς ἑσᾶς ποῦ μὲν εἰδείξατε τόσην καλοσύνην εἰμφορῶ νὰ φανερώσω τὸ μυστικόν μου. Εἶμαι ὀρφανὴ καὶ ἄλλον συγγενῆ δὲν ἔχω ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου, ὅστις εἶνε στρατιώτης καὶ εὐρίσκειται ἔτρα φρουρὰ εἰς τὰ κάτω μέρη τῆς Ἀγγλίας. Ἡύραμεν λοιπὸν ἐν μέσον διὰ νὰ εἰδοποιούμεν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, χωρὶς νὰ ἐξοδεύωμεν τίποτε. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μὲν πέμψει γράμματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μόνον ἐπιγραφὴν, ἀλλὰ ἐσυμφωνήσαμεν νὰ προσθέτῃ τινὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐνόησανται μὲ τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ αὐτὰ μὲν λέγουσι ὅτι ὁ ἀδελφός εἶνε ὑγιής.

Ὁ Coleridge ἀνεγνώρισε τὸ εὐφυές τῆς ἐπινοίας, καὶ ἐδημοσίευσεν τὸ ἀνέκδοτον εἰς τὰς ἐφημερίδας, χωρὶς νὰ ὀνομάσῃ τὸν καὶ πρόσωπα.

Τὰς ἡμέρας ἐκείνας περιηγεῖτο τὴν Σκωτίαν ὁ δημοσιολόγος Rowland Hill, ὅστις ἦτο ἤδη γνωστὸς διὰ τὰς παιδαγωγικὰς καινοτομίας του. Οὗτος ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τοῦ μνημονευθέντος συμβάντος ἐσκέφθη καὶ ἐμελέτησε πολὺ τὴν μεταρρυθμίσειν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Κατέτελεξε δὲ προτείνας νὰ καθιερωθῇ δι' ὅλον τὸ κράτος ἡ πληρωμὴ τέλους ταχυδρομικοῦ ἴσου καὶ ὤρισε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς μίαν *penney* ἤτοι 10 λεπτά, προπληρωτέα ὅμως εἰς τὸ δημόσιον, ὅπερ παρεχώρει τὸ γραμματόσημον ἐπιτεθέμενον εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ γείνη δεκτὴ ἡ προτεινομένη μεταρρυθμίσις, καὶ εἰς τοῦτο ὁ Rowland Hill ἠγωνίσθη μετ' ἐπιμόνου καρτερίας ἵνα κατισχύσῃ τῶν παντοίων προσκομμάτων ἅτινα παρενέβαλλεν αὐτῷ ἡ δυσμένεια καὶ ἀντιπάθεια πολλῶν.

Τέλος δὲ ἡ μεταρρυθμίσις ἐψηφίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 17 Αὐγούστου 1839 χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Βρούγαν τοῦ Βάλλας καὶ τοῦ δουκὸς Οὐελλιγκτῶνος.

Ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἤρχισε τῇ 10 Ἰανουαρίου 1840, ἀλλ' ὁ ἐφευρετὴς εἶχε νὰ ὑποστῇ ἔτι πολλοὺς ἐξευτελισμούς. Ἐδέχθησαν μὲν αὐτὸν